

Expositio beati Gregorij pape super Ezechielem

**Incipit prefatio Omeliaruz
bti Gregorij pape libri secūdi.**

Quia multis curis premē-
rib⁹ Ezechielis pphete
librū coraz charitate v̄ra
totū p ordinem p̄crutari
nō licuit: bonis vestris de
siderijs placuit petere: vt
salte extrema ei⁹ visio q̄ ei facta est de edī-
ficio in mōte p̄stituto: q̄ r̄ cūctis est visio-
nib⁹ eius obscurior: exponi debuisset. Et
quidē volūtati vestre me parere necesse ē
s̄ duo sunt q̄ hac in re pturbāt aīm meū.
Anū q̄ hec eadē visio tante obscuritatis
nebulis tegit: vt vir in ea aliqd̄ intellectu
interlucēte videat. Aliud q̄ iā Aguilfuz
lōgobardozū regē ad obsidionē nostrā sū-
mope festinantē padum transisse cognoui-
mus. An̄ p̄sate fratres charissimi i cali-
giniosis ac mysticis sensib⁹ penetrare qd̄
valeat mēs misera: timoris sui pturbatio-
nibus occupata: Quāto enim circa terre-
na pl⁹ satagit: tāto in his que sūt celestia
min⁹ videt. p̄ eo q̄ curis suis extra se du-
citur: r̄ valde int⁹ minor ē: qz scriptū est.
Deprimat terrena inhabitatio sensum ml-
ta cogitantē. Sap. 9. Que enim sup̄iora
penetrare etiā collecta nō sufficit: pensate
quid agere poterit diuisa? Scim⁹ autez:
scim⁹ oēs qz r̄ fluius qui i multis riuīs
diuidit: a suo alueo siccat. Sed tamē iter
hec adest sup̄na gratia. Et si mentē meā
cogitationū mearū pōdera dep̄mit: ve-
strozū hāc p̄ne desideriozū leuāt. Obscu-
rū quidē valde est opus qd̄ aggredimur:
s̄ ponam⁹ in aīo: qz nocturnū iter agim⁹
restat ergo vt hoc palpando carpat⁹.

**Incipit Omelia. XIII. q̄ ex-
ponit. XL. ca. a p̄cipio vsqz ad
illam p̄tem. Fili hominis vide
oculis tuis.**

In vicesimo r̄ quinto
anno trāsmigratiōis
nostre i exordio anni

decima mēsis quartodecimo an-
no postq̄ percussa est ciuitas ip-
sa hac die facta est super me ma-
nus dñi: r̄ adduxit me illuc.

Dicitur⁹ mysticā narationē hystoricaz
p̄mittit: vt fiat ex tēpore qd̄ credatur in
reuelatiōe. Notandū vero qd̄ in exordio
libri hui⁹ quo anno p̄betare cepit: in-
dicauit. in fine vero inseruit qd̄ in extre-
ma visione vidit: ita vt cognosci valeat i
quot annis p̄betie sue libz dixerit. Tē-
pus nāqz quo p̄betare cepit: in locutio-
nis sue initio posuit vicēs. Aperti sūt ce-
li. r̄ vidi visiones dñi: in quinta mēsis: ip-
se est ann⁹ quint⁹ trāsmigratiōis regis
ioachim. Hūc vero loquit⁹ dicēs. In vice-
simo r̄ quinto anno trāsmigratiōis nostre
Ide nāqz p̄beta i captiuitate prima: cū
Joachim rege fuerat in Babiloniā tran-
sduct⁹. Hāc de sc̄ba hierosolymozū captiui-
tate subiūgit. Quarto decimo anno post-
q̄ percussa est ciuitas. Undecim quippe an-
nis sedechias post captiuitatē primaz in
qua Ezechiel p̄beta cuz Joachim rege
ductus est in hierosolymozū vrbe regna-
uerat. Post captiuitatē vero eiusdē sede-
chie que etiā sc̄ba erat vr̄bis captiuitas:
quartodecimo anno p̄beta visionē vlti-
mam vidit. Undecim itaqz r̄ quatuordecim
simul iuncti: faciunt viginti r̄ quinqz
Et igit⁹ visionē primā quinto captiuitatis
p̄ioris anno locutus est: atqz hāc vltimā
vicesimo r̄ quinto anno factā fuisse descri-
bit: p̄fecto patet q̄ in viginti annis locu-
tionis sue moras vsqz ad vltimū visionis
sue verba tetenderit. Nec mouere quem-
piā debet q̄ in medio p̄betie sue volu-
mine cū de Babilonico rege loquerē vī-
cesimi ac septimi anni memoriā facit.
Quo in loco cū nihil de tēpore sue capti-
uitatis interserit: aperte demonstrat quia
eius regis tēpora describat: de quo vt p̄-
phetaret acceperat. Qd̄ vero ait in exor-
dio anni decimi mensis: tēpus simpliciter
exprimit: vt ex ipso quo: p̄ tempore in co-
da audientū iuxta litterā verbī radicē s̄